

Stanisław Ryszard Dobrowolski

Stanisław Ryszard Dobrowolski urodził się 14 marca 1907 r. w Warszawie. Związany silnie z ruchem postępowym i lewicowym poprzez tradycje rodzinne od początku swej twórczości walczy piórem o poezję pracy, o wielką sztukę społeczną, o nową rolę poety w życiu zbiorowym.

W roku 1929 debiutuje utworem pt. „Pożegnanie Termopil”, opublikowanym w bibliotece „Kwadrygi”. Po debiucie ukazują się drukiem utwory: „Autoportret” w 1932 r., „Wróżby” i „Zajazd romantyczny” w 1934 r., „Nad Norwidem” w 1935 r., poematy „Powrót na Powiśle” w 1935 r. oraz „Janosik z Tarchowej” w 1937 r.

Okres okupacji hitlerowskiej poeta przeżył w Warszawie włączając się swoją twórczością w walkę z okupantem.

Wyzwolenie kraju wciąga Stanisława Ryszarda Dobrowolskiego w wir pracy twórczej i spo-

łecznej. Działa jako korespondent wojenny w Ludowym Wojsku Polskim. Pracuje na odpowiedzialnych stanowiskach w redakcjach czasopism warszawskich. Pełni funkcję sekretarza generalnego Związku Zawodowego Literatów Polskich, a w późniejszych latach wiceprezesa Związku Literatów Polskich, prezesa Stowarzyszenia Autorów ZAIKS, kierownika literackiego teatru „Rozmaitości” i Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”. Mimo różnych funkcji społecznych, spotkań literackich tworzy wiele dzieł literackich i prozatorskich. Powstaje „Pióro na wicherze” w 1946 r., „Notatnik Warszawski” w 1950 r., poemat „Generał Walter”, piękne prozatorskie utwory „Jakub Jasiński — młodzian piękny i posępny”, cykl powieściowy „Czerwieńcy”, powieść „Trudna Wiosna” i ostatnio „Głupia sprawa”.

Stanisław Ryszard Dobrowolski związał się ściśle z Płockiem i ziemią płocką. Bierze czynny udział w pracach Towarzystwa Naukowego Płockiego i w rozwoju kulturalnym i naukowym Mazowsza. Za swoją twórczość literacką i działalność społeczną otrzymał liczne nagrody literackie i najwyższe odznaczenia państwowe.

Płońsk — jego rodzinne miasto mazowieckie — nadało mu tytuł Honorowego Obywatela.

Stanisław Herbst

Stanisław Herbst urodził się 12 lipca 1907 r. w Rekwere (Estonia). Jest wybitnym historykiem wojskowości i historii miast. Zajmuje się również geografią historyczną oraz historią kultury.

Od 1946 r. docent Uniwersytetu Warszawskiego, w roku 1954 mianowany zostaje profesorem Uniwersytetu Warszawskiego. Jest również profesorem w Wojskowej Akademii Politycznej.

Profesor Stanisław Herbst wybrany został w 1956 r. na Prezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego. Wiele wysiłku włożył prof. Stanisław Herbst w prace

naukowe prowadzone przez Polską Akademię Nauk w ramach przygotowań do obchodów 1000-lecia Państwa Polskiego. Jest współautorem Historii Polski oraz autorem prac: „Toruńskie cechy rzemieślnicze” (1933 r.), „Wojna inflancka 1600—1602” (1938 r.), „Zamość” (1955 r.), „Miasta i mieszczaństwo Renesansu Polskiego” (1955 r.), „Wojna obronna 1655—1656” (1957 r.), „Studium nad polską wojną rewolucyjną 1794”.

Prof. Stanisław Herbst ściśle współpracuje z Towarzystwem Naukowym Płockim oraz z organami TNP od 1955 r. W „Notatkach Płockich” publikuje wyniki badań swoich pracowników naukowych. Uczestniczył w wielu sesjach naukowych organizowanych przez TNP oraz w programowaniu prac naukowych w Płocku.

W 1968 r. powołano prof. Stanisława Herbstę na stanowisko Przewodniczącego Rady Mazowieckiego Ośrodka Badań Naukowych.